

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a avut loc miercuri, 28 decembrie, ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În cadrul ședinței, Comitetul Politic Executiv a examinat RAPORTUL CU PRIVIRE LA CONTRACTAREA PRODUCȚIEI ȘI A OBIECTIVELOR PREVĂZUTE ÎN PLANUL PE TRIMESTRUL IV 1988 ȘI PE TRIMESTRUL I ȘI ANUL 1989 ÎN INDUSTRIE ȘI INVESTIȚII-CONSTRUCȚII.

Pornind de la datele prezentate, de la situația existentă și, îndeosebi, de la lipsurile manifestate în acest domeniu, Comitetul Politic Executiv a cerut ministerelor, centralilor industriale și întreprinderilor să ia măsuri ferme pentru acoperirea cu contracte a întregii producții planificate, pentru realizarea și livrarea la termen a tuturor utilităților tehnologice necesare obiectivelor de investiții, pentru contractarea integrală a lucrărilor de construcții-montaj din planul pe 1989 — condiție esențială pentru buna desfășurare a activității economice, pentru îndeplinirea, ritmică și la toți indicatorii, a prevederilor de plan pe anul viitor.

În legătură cu aceste probleme, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, a atras atenția asupra necesității de a se respecta riguros de către fiecare minister, centrală și întreprindere prevederile legii contractelor economice, care stabilește în mod clar atât condițiile de încheiere a acestor contracte, cât și răspunderile pentru îndeplinirea lor în cele mai bune condiții. Potrivit legii, atât livrarea materiilor prime și materialelor necesare producției, cât și alocarea fondului de retribuție se vor face numai în condițiile existenței unor contracte ferme, pe baza cărora să se desfășoare întreaga activitate. În acest scop, s-a hotărât introducerea în plan a unui indica-

tor special — indicatorul „contracte”, ce va fi urmărit zi de zi, lună de lună și în funcție de care va fi apreciată întreaga activitate de realizare a sarcinilor de producție.

În continuare, în cadrul ședinței a fost prezentată O INFORMARE ÎN LEGATURĂ CU VIZITA OFICIALĂ DE PRIETENIE EFECTUATĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ DE TOVARĂȘUL RAIF DIZDAREVICI, PREȘEDINTELE PREZIDIULUI REPUBLICII SOCIALISTE FEDERATIVE IUGOSLAVIA, în zilele de 22—23 decembrie 1988.

Comitetul Politic Executiv a subliniat că vizita se înscrie în cadrul dialogului tradițional româno-iugoslav la nivel înalt, care a avut și are un rol determinant în dezvoltarea și întărirea continuă a relațiilor dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia, dintre România și Iugoslavia, în interesul popoarelor celor două țări socialiste vecine, al cauzei păcii, înțelegerii și colaborării în Balcani, în Europa și în întreaga lume.

A fost relevat faptul că în cadrul schimbului de păreri ce a avut loc cu acest prilej a fost reafirmată hotărârea României și Iugoslaviei de a extinde pe mai departe conlucrarea multilaterală dintre ele, pe baza principiilor depline egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. S-a subliniat importanța concluziilor la care s-a ajuns privind necesitatea de a se acționa pentru intensificarea și diversificarea colaborării în domeniul economic și pe tărîm tehnico-științific, acordându-se o atenție deosebită cooperării industriale și specializării în producție, creșterii volumului schimburilor comerciale.

A fost evidențiată însemnătatea aprecierii comune, exprimată în cadrul convorbirilor, cu privire la necesitatea intensificării

eforturilor pentru înlăptuirea dezarmării, în primul rând a celei nucleare, pentru transformarea Balcanilor într-o regiune a păcii și cooperării, fără arme nucleare și chimice, fără baze militare străine, pentru instaurarea în Europa și în lume a unui climat trainic de destindere, securitate, încredere și largă conlucrare între națiuni.

Pornind de la înțelegerile stabilite cu prilejul vizitei, Comitetul Politic Executiv a cerut guvernului, ministerelor, celorlalte organe centrale să ia măsurile ce se impun în vederea dezvoltării, în continuare, a colaborării și cooperării româno-iugoslave.

În cadrul ședinței, tovarășul Nicolae Ceaușescu, subliniind, încă o dată, necesitatea de a se lua toate măsurile pentru încheierea, în bune condiții, a activității de îndeplinire a planului pe anul în curs și pentru pregătirea temeinică a producției pe 1989, a adresat, cu prilejul Anului Nou, comitetelor județene de partid, organelor și organizațiilor de partid și de stat, comunistilor, tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor călduroase felicitări și urări de noi și tot mai mari realizări în activitatea consacrată înlăptuirii planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială a țării, progresului multilateral al patriei noastre socialiste.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat, totodată, membrilor Comitetului Politic Executiv felicitări și urări de succes în îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce le revin în transpunerea neabătută în viață a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a Programului de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare a României spre comunism.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, probleme curente ale activității de partid și de stat.

Tirgoviste — un oraș modern, pe coordonatele civilizației socialiste Foto: E. Dichiseanu

41 DE ANI DE LA PROCLAMAREA REPUBLICII Măreață cucerire a poporului condus de partid

În atmosfera de puternică angajare patriotică și intense eforturi creatoare generată de ședința comună a plenerului Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a organizatorilor democratici și organizațiilor de masă și obștești, poporul nostru aniversază la 30 decembrie, într-un cadru sărbătoros, împlinirea a 41 de ani de la proclamarea Republicii — eveniment care a marcat cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea și cu celelalte categorii de oameni ai muncii.

Schimbarea calitativă produsă în conținutul puterii în urma proclamării Republicii și a altor măsuri cu caracter revoluționar care i-au urmat a deschis o nouă perioadă de dezvoltare a României, de transformări radicale în toate domeniile vieții economice, sociale, politice și spirituale — perioada înlăptuirii sarcinilor revoluției și construcției socialiste. Aceasta a constituit — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — „un eveniment revoluționar de importanță deosebită în istoria poporului nostru și a deschis o nouă eră, marcând de fapt trecerea României la construcția societății socialiste”.

Înfrângerea de însemnătate istorică, Republica reprezintă rodul unor strădăniți și lupte îndelungate purtate de forțele înaintate ale societății, în fruntea cărora s-au situat cu consecvență, din a doua jumătate a secolului trecut, mișcarea muncitorească și socialistă, partidul marxist, revoluționar al clasei muncitoare. Problema formei de guvernământ a statului, văzută ca mijloc de exercitare a puterii politice, a preocupat în decursul timpului mintile cele mai luminate, forțele progresiste ale societății, care au născut către o formă de stat democratică, progresistă, care să asigure libertatea și dreptatea socială, îndolirea economică a țării, dreptul sacru al poporului de a fi singurul stăpîn în patria sa strămoșească.

Formarea națiunii române și, o dată cu aceasta, dezvoltarea conștiinței naționale au dat noi impulsuri afirmării gîl de republică. Cea mai clară expresie a acestui deziderat aparține lui Nicolae Bălcescu, care a militat pentru acea formă de organizare statală în care „poporul va fi suveran, adică stăpîn pe sineși”. În viața noastră, acest deziderat al publicii democratice trebuia să fie Adunarea obștească a țării, formată din reprezentanții aleși de popor din

sinul maselor, care să reprezinte și să lucreze numai pentru interesele acestora.

Preluind tradițiile revoluționare și patriotice anterioare, mișcarea muncitorească și socialistă a conceput lupta pentru republică drept o parte componentă a luptei generale pentru înlăturarea exploatații și asuprii. În gîndirea și practica mișcării republicane din România era avansată o idee nouă: aceea a integrării luptei pentru republică într-un proces

întregului popor, unirea la scară națională a tuturor forțelor înaintate ale societății.

Aprecind importanța unirii din 1918 ca o necesitate logică a societății românești, socialistii și-au exprimat convingerea că în perspectivă vor fi posibile transformări profunde, de structură, între care și schimbarea formei de stat. Pentru aceasta — se sublinia într-o Declarație a Partidului Socialist și a Uniunii Sindicale din România — este necesară unificarea tuturor organizațiilor muncitorești din țara reîntrită spre a se forma „un singur bloc socialist, un singur partid proletar, care să ducă înainte lupta clasei muncitoare din noua Românie spre realizarea idealului ei socialist”. Acesta avea să fie Partidul Comunist Român — rezultat al unificării politico-organizatorice înlăptuite la istoricul Congres din mai 1921 care a ridicat lupta clasei muncitoare, a forțelor revoluționare și democratice la un nivel superior.

Preluând și dezvoltînd tradițiile luptei republicane ale mișcării muncitorești și democratice din România, Partidul Comunist Român a îmbogățit această activitate cu noi sensuri. În noile condiții, lupta pentru republică s-a integrat într-un mod mai cuprinzător în lupta generală a clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii împotriva regimului burghezo-moșteresc. În noile condiții, Partidul Comunist Român exprima în documentele sale programatice dezideratul instaurării „republicii populare”, aceasta fiind înțeleasă ca „o republică a muncitorilor și națională, antifascistă și antimonarhistă” din August 1944 a marcat o cultură istorică în dezvoltarea României, lupta antifascistă democratică transformîndu-se rapid într-o mișcare socială de a amplora cum nu a mai cunoscut istoria țării. Succesele obținute de forțele revoluționare și progresiste, consolidarea rolului Partidului Comunist Român în coaliția guvernamentală și în viața politică a țării, instaurarea

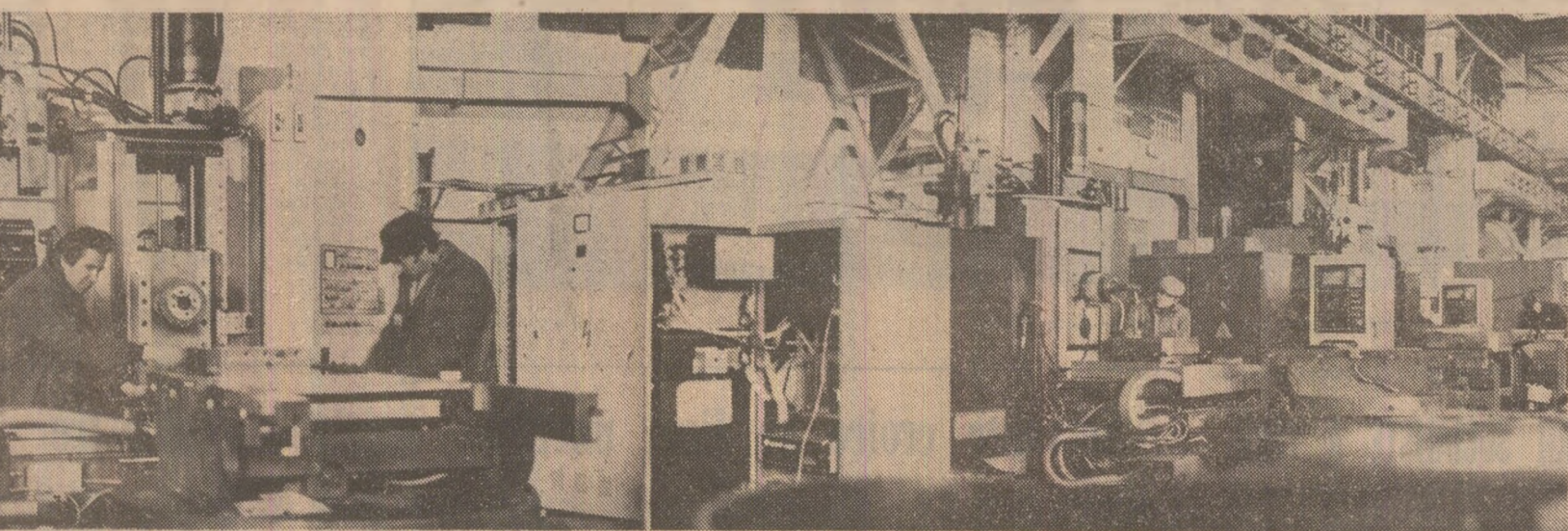
revoluționar complex, care își propunea în final restructurarea relațiilor sociale, a societății însăși. „Dacă noi — se scria în ziarul „Munca” — vom putea organiza pe muncitori și pe țărani pe capete stăpînirea politică, dacă prin această stăpînire politică vom putea ca mijloacele de producere, unelte și pămînt să nu fie în mîna unei singure clase, ci în mîna națiunii întregi, dacă prin aceste mijloace am pus în neputință de a se exploata și jefui, om pe om... atunci domnia burgheziei va dispărea, domnia siniciei și jafului nu va mai fi”.

„Făurirea statului național unitar român, realizat în 1918 a constituit și a ridicat pe o treaptă mai înaltă comunitatea de viață statornică de-a lungul veacurilor între toate teritoriile românești, a realizat cadrul național și economico-social propice accelerării progresului și dezvoltării spirituale, a permis înmărmurarea în granițele aceluiași stat a energiei și capacităților creatoare ale in-

terului popor, unirea la scară națională a tuturor forțelor înaintate ale societății.

Prof. univ. dr. Nicolae PETREANU

(Continuare în pag. a IV-a)

La Întreprinderea de mașini-unelte Bacău

Cum poate spori aportul informaticii la modernizarea producției?

În cadrul strategiei de dezvoltare a economiei naționale, conducerea partidului acordă o atenție deosebită promovării informaticii în spirinul ampliei acțiuni de perfecționare a organizației și de modernizare a producției. După ce într-un prim articol („Scinteia” din 28 decembrie 1988) am abordat unele aspecte legate de eficiența utilizării informației și tehnici de calcul, de această dată ne vom oprit asupra unor probleme legate de sporirea aportului acestora la înlăptuirea programelor de modernizare a întreprinderilor.

Se poate aprecia că întreprinderile și unitățile de cercetare sînt bine orientate atunci cînd se preocupă de introducerea sistemelor de proiectare și fabricație asistate de calculator, în primul rînd pentru sporirea competitivității produselor și a tehnologiilor și doar apoi spre automatizarea calculului economic. În această privință, practica a dovedit că sînt absolut necesare stimularea interesului specialiștilor întreprinderii pentru informatică, eliminarea „rezistenței” psihologice care se crează la un mare număr dintre ei. Totodată, cunoașterea în amănunt a posibilităților informaticii și pregătirea corespunzătoare în diferite forme a celor care vor colabora alături de informaticieni la realizarea proiectelor de modernizare (cadre de conducere, de organizare, concepție și execuție) reprezintă condiții esențiale ale reușitei.

Obținerea unor realizări importante în dezvoltarea și introducerea informaticii în diferite sfere de ac-

tivitate este o realitate care confirmă justetea politicii partidului de dezvoltare continuă a acestui domeniu în strînsă legătură cu asigurarea unui potențial creativ ridicat în multe ramuri ale economiei naționale. Totuși, se mențin încă multe probleme nerzolvate, iar calea generalizării soluțiilor confirmate în practică cunoaște multe dificultăți sau asperități.

Calculatorul, „asistent calificat” al proiectării și fabricației

Introducerea informaticii în diverse sectoare de activitate ridică multiple aspecte atât de ordin general, cât și specific. Iată, de exemplu, care sînt principalele probleme care apar în legătură cu introducerea informaticii într-un domeniu de mare interes, cum este cel al cercetării și proiectării asistate de calculator.

Proiectarea produselor și a tehnologiilor solicită, pe de o parte, o calificare înaltă în informatică și, pe de altă parte, o experiență bogată în proiectare. Numărul specialiștilor care au cunoștințe corespunzătoare în ambele domenii este însă, deocamdată, destul de restrîns. De aceea, cerința formării cadrelor necesare este deosebit de acută.

Dar să mai aducem în discuție și un alt aspect: schimbarea din ce în

ce mai rapidă a produselor și tehnologiilor nu mai poate fi asigurată prin metoda clasică, realizarea unor construcții fizice ale mai multor variante ale modelului (prototipului) devenind anevoioasă și costisitoare, ca timp și resurse consumate, în cazul produselor cu structură complexă. În același timp, se apreciază că produsele care au nevoie de modernizări și re-proiectări la patru ani sau mai mult devin necompetitive.

Asadar, rapiditatea și flexibilitatea în asimilarea noilor produse se impun, în prezent, cu stringență. Tocmai în vederea satisfacerii unor asemenea cerințe poate interveni calculatorul înzestrat cu programe informatice adecvate. Planurile noului produs pot fi dezvoltate și re-proiectate bi sau tridimensional pe ecran, pot fi analizate posibilele erori, iar majoritatea testelor pot fi în mare parte simulate.

Pentru a se prelua cit mai eficient procedeele clasice de proiectare și a se pune la punct prototipul sint dezvoltate stații specializate de proiectare asistată de calculator, care integrează echipamente periferice specializate pentru diferite domenii: mecanică, electronică, construcții ș.a. În aceste condiții, configurările actualelor locuri de muncă vor suferi la rîndul lor modificări, pentru a deveni apte să susțină o activitate creatoare bazată pe calculator. La rîndul lor, programele

Nicolae BADEA

(Continuare în pag. a V-a)

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

● reportaje ● însemnări ●

Pe hartă totul pare simplu, neted, precis. Și cum ar putea să pară altfel, cînd harta din fața noastră, executată de cei mai mari specialiști ai unei mari unități militare, împlătește excitația amănunțului topografic cu virtuozitatea imaginației riguroase anticipative. Aici, pe hartă, „este” se împletește organic cu „va fi”, în timp ce acolo, în teren, „va fi” devine, cu fiecare clipă, „este”. Mașina care ne-a adus din București la sediul unității a străbătut, în bună parte, perimetrul în care lupta de a aduce viitorul în prezent, pasnică luptă, de constructor, este în toi. Însotitorul nostru, colonelul Gheorghe Coman, secretarul consiliului politic, ne-a vorbit cu pasiune despre faptele de abnegație în munca ostagilor constructorilor, despre bărbăția și dăruirea lor — calități șlefuite îndelung, la temelia ațitor mari ctitorilor ale epocii, unde armata noastră a semnat apăsător, spre eternă mîrmurire a pasniciei vocații constructive ce caracterizează poporul nostru. Colonelul Gheorghe Coman ne băntușise că are încă suflul animat de geana „Transfăgărășului”, la faurirea căruia și-a adus și el contribuția de gînd și acțiune. Gazda noastră, colonelul Nicolae Fieroiu, este îndrăgostit, la rîndul-i, de magistralele albastre ale Dobrogei, care trec, unind Dunărea cu Marea, și prin suflul său. Ne cunoaștem de la Basarabi, din zilele în care s-a dat bărbătesc asalt în podulul dobrogean; vitejii lui, tinerii constructori în haina militară, atunci,

Secvențe eroice pe firul unei noi magistrale albastre

mișcarea viitorului lac de acumulare. Iată acum lacul, în toată frumusețea lui. Vechiul șanțier este deja o amintire. Apoi, în ianuarie 1987, a venit prima unitate și a preluat spre execuție lucrări la portul „30 Decembrie”. La lacul de acumulare de la Mihăilești și la nodul hidroelectric nr. 4 de la Varlaam. O dată cu accelerarea ritmului lucrărilor, constructorii în haina militară le-au revenit sarcinile sportive. Astfel, aici, în sud, unității noastre i s-a repartizat, inițial, tronsonul dintre km 10 — km 20, apoi am preluat și zona dintre km 3 și km 8. De asemenea, între km 35 — km 41 acționează o altă mare unitate.

Dincolo de aceste tronsoane — sîntem informați — la tot pasul, în punctele cheie, militarii-constructori sprînjă energie eforturilor constructorilor civili: practic nu e obiectiv, de-a lungul și de-a latul noii magistrale albastre, care să nu înglobeze și efortul lor, prezența lor, ca o toamnă de aur, și o mică centină de stabilizatori chiar în

la țăronsonul de la km 18 la km 23, finalizat în devans, la mijlocul verii care a trecut, în cinstea marii noastre sărbători de la 23 August. Diguri din argilă compactată cu „saltele” de balast extras din Dunăre, avînd circa 60 m la bază și 9 m înălțime; lățimea canalului — între 80 și 100 m, dar nu se spune că, în anumite sectoare, atinge și 150 m; pe versanții digului, iarba se ivese, biruitoare, de sub zăpadă...

Se lucrează continuu, în schimburi de zi și de noapte. Pe vreme bună, ca și pe vreme rea. Se experimentează tehnologii noi. Se corectează, cu înfință grijă, natura. În urma constructorilor, pe Argeș în jos, vor fi redat agriculturii mii de hectare de teren arabă.

Dar să lămurim ce e cu nava! Pe firul canalului pot fi văzute 8 astel de nave, dintre care 5 aparțin marii unități militare la care ne-am oprit pentru documentare: sînt drăgile care curată și adîncesc fundul albiei, furnizînd materie primă pentru constructorii de diguri.

Maistrul militar Iorgo-
Anica FLORESCU

(Continuare în pag. a II-a)

La apa Argeșului, meșterii noii magistrale albastre București — Dunăre.

Foto: Sandu Cristian

Măreață cucerire a poporului condus de partid

Emil VASILESCU

Eugen DICHISEANU

